

Na lepem odru je ležal ponos Slovincov in dika Horvatov. Z ostrim okom gledam na blede obraz. Vsakojake misli se gonijo po moji turobni glavi. Kolikor bolje gledam, tolikor glasneje mi nekšen skriven duh šepeče: to je tisti mož, kateri je v tebi prvo željo uzbudil pisati znati, — to je tisti Štajec, kateri je pod košatim hrastom na domačih pašnikih tako milo piskal v žveglo, — in zares sem zapazil ta njegov najmilji nastroj na mizi med notami.

Kušnem mu blede lice v zahvalo, da on me je nadušil za domorodca, ker domorodec biti ima sicer tudi svoje muke, al kaj so muke proti sladkostim, ktera nam daja iskrena ljubezen do maternega jezika! Vicko Dragan.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Gradca se 22. febr. piše „Wandr.“, da družba kupčevavcev s štajarskim vinom, od ktere so tudi „Novice“ lani več povedale, je 9. t. m. v Gradcu in Marburgu, kjer ima svoje vinske zaloge, kupčijo odperla. Kakor vsaka stvar, tako tudi ta ni bila brez nasprotnikov. Lahko je tedaj verjeti, da je bilo vse radovedno, kaj bo in kako bo, kadar se bo začela ta kupčija. V Gradcu so vina berž prvi dan dokaj prodali, posebno na drobno; mnogo tukajšnjih kerčmarjev ga je veliko naročilo, in tudi iz zgornjega Štajarskega in Nemškega se je toliko kupcev oglasilo, da imajo opravniki že dela na kupe. Znano je, da v družbo to morejo stopiti le štajarski vinogradniki, in vsak deležnik je zavezan vsako leto najmanj za 1000 gold. vina v to družtveno zalogo dati. Ker je več največjih vinorejcev svoj delež v to zalogo odrajtalo, se je nabralo že 7000 veder starega najboljšega štajarskega vina; če pa se to, kakor je misliti, hitro poprodá, pride lahko kmali 21.000 novih veder le dobrega vina v to zalogo, ker deležniki te tergovine imajo 779 oralov vinogradov v najboljših krajih Štajarskega. Pa vsako leto se bode še bolje vino iz te zaloge dobivalo, ker deležniki so si roko dali, da ne bojo s svojo vinorejo pri starem kopitu ostali, ampak zboljšali kar bo mogoče, in so iz Rajna poklicali ključarja, ki je že pokazal, da je mojster v svojem pravilu. Poglavitno vodilo te družbe je, nič mešati in nič poblojenega prodajati, ampak le čisto, pošteno blago. Ako pogledamo ceno, katero je družba za svojih 6 sort vina postavila, moramo reči, da gledé na res dobro in čisto vino, je cena nizka; posebno lutomerško (Luttenberger) je kaj prijetnega duha in polno vinskega cveta.

Iz Tersta. Mestna županija je za letos iz svoje dnarnice določila 1000 gold. za pogojzdevanje Krasa.

Iz Istre 26. feb. J. S—c. Potreba odrejaavnice fantov v Terstu je tudi pri nas čedalje očitniša zavolj vsako leto večje primanjke bogoslovcev in duhovnov, zato svetli teržaško-koperski škof g. Jernej Legat v svojem pastirskem listu od 22. t. m. iskreno opominjajo in spodbadajo vso duhovščino in vse verne prebivavce te škofije, naj bi jim k temu, v začetku težkemu, pa vprihodnje še potrebnemu početju, kolikor je vsakemu mogoče, z obilnimi milodari na pomoč prišli. Ravno tako iskreno pa tudi, posebno bogatim Teržacanom, govorijo na serce, naj bi se ne le milostivi skazali za to vzrejalšče, temoč tudi za podporo zelo potrebne zidanja novega samostana za patre kapucine.

Iz Ljubljane. 5. dan t. m. ob 5. uri popoldne ima sl. krajnsko zgodovinsko društvo svoj veliki letni zbor. — Gosp. Tomažu Pauker-ju, c. k. deželnemu svetovavcu v Ljubljani, so cesar po najvišjem sklepu od 7 febr. podelili naslov in dostojnost c. k. namestnijskega svetovavca. — Namesto gosp. prof. Švarca je gosp. Miha Achtner izvoljen gimnazijalni profesor v Ljubljani.

Novičar iz raznih krajev.

Z lastnoročnim pismom od 28. p. m. so Cesar slavnega maršala grofa Radecki-ga v počitek djali. Svojega brata, svetlega nadvojvoda Ferdinanda Maksimilijana za dež. poglavarja in Svojega namestnika v lombardo-beneškem kraljestvu izvolili, generalu topništva grofu Francu Gyulai-u pa višje armadno poveljstvo v lombardo-benečanskem kraljestvu, na Koroškem, Krajnskem in Primorskem izročili. Cesarjevo pismo do maršala Radecki-ga se glasi takole: „Dragi poljni maršal grof Radecki! S tistim živim občutkom Svoje dolžnosti in s tisto zvesto udanostjo, s katero ste se skozi 72 let odlikovali moji armadi kot nepresežen izgled, ste mi pridsemu v moje lombardo-beneško kraljestvo odkritoserčno tudi povedali, da Vas teži že visoka starost, in me prosili, naj Vam odvezam službo armadnega poveljnika in deželnega poglavarja. Čeravno s teškim sercom sem vendar vslišal to Vašo prošnjo le zavoljo tega, ker se nadjam, da oprostnim velikega bremena se Vam še nekoliko let bode podaljšalo Vaše slavno in meni predrago življenje zdravo in veselo. Ob enem sem ukazal vse, kar se ima zgoditi zastran Vašega prihodnjega stanú. Na vsakem mojih gradov ali v Strà-i ali Monci, ali v kraljevi villi v Milanu ali v mojem cesarskem poslopji na Dunaji, ali v palači Augarten-a ali v Hetzendorf-u, kjer koli Vam bo drago, mi bote vedno preserčen gost; meni pa bo po tem takem mogoče, Vas vselej za Vaš modri svet poprašati kadar koli mi bo treba. Da bi tako moji armadi še dolgo svetili kot najživejši izgled naše slave, ljubljene in spoštovani od mene in vseh avstrijskih serc v hvaležnem spominu Svojega vladarja — v lastnih sjajnih spominih pa vživali plačilo minulih, slave polnih let!“ — Po „Triest. Zeit.“ sta presv. Cesar in Cesarica v pondeljek zapustila Milan. — V cesarski dnarni kovnici na Dunaji ne kujejo več srebernih dvajsetic, ker po dogovoru več vlad, ktere želé, da bi se vpeljal edini dolar, bojo nek tudi cesarskedvajsetice prišle ob veljavo, in zato so nehali nove kovati. — Razun Tiroljske so kmetijske družbe vseh drugih cesarskih dežel razstavnemu odboru na Dunaji obljubile, da bojo poslale v razstavo večidel vse, kar se prideluje v njih deželah; — Cesar so dovolili, da se smejo takrat deležnikom razstave odpreti njih štale na Dunaji, kjer več sto najlepših konj stoji, — in da se bojo deležniki, kteri bojo hotli, peljali v cesarsko kobilstvo v Babolno in veliko ovčarijo v Holiče. Tudi jih bo neki grajšak povabil na svojo veliko grajšino blizo Dunaja, kjer bojo vidili 600 glav pitane živine, 100 krav, 10.000 ovác, 100 svinj, 50 žbet, več sto kmetijskih mašin in kmetijskega orodja, ktero se ondi rabi, med kterimi so stiskavnice (preše) za senó, orodje za šoto rezati, in več drugega. Časnik dunajske kmetijske družbe „Allg. L. u. F. Z.“, kteri to razglašá, dostavlja temu naznanilo: „Naj nihče ne misli, da smo se v gori povedanih številkah zmotili in morebiti več povedali kakor je res. Vse je resnica; edino le, česar želimo, je, da bi tudi vreme takrat lepo in ogledovanju ugodno bilo!“ V Augarten-u (cesarskem vertu na Dunaji) se že pridno delajo priprave za razstavo. — Nekteri so že obupali, da naprava železnice od Zidnega mosta v Zagreb in Sisko se ne bo letos več dovolila; „Triest. Zeit.“ pa piše, da se ima dovoljenje to kmali pričakovati. — Politični svet nima nič posebnih novíc. Zavolj razpora Kitajskega so v zboru deržavnem te dni na ministerstvo angležko hude pušice letele, pa jih je krepko odbilo; zbor je z večino glasov potrdil djanje ministersko. — Med poveljnikom angležke armade in vlado perziško je za 3 mesce vojska ustavljena.

 Če ima kdo na Krajnskem prav lepih pa ne na dimu posušenih češpelj, naj jih, lepo, — simo, kakih 15 funtov kmali prinese ali pošlje pisarnico kmetijske družbe; plačale se mu bojo dobro.